

Tunturisatu

**Pohjolan yössä kerran löysin mä ystävän.
Luonani hetken verran toivoin mä viipyvän.
Katseensa kirkas loisti, kuin tähdet Pohjolan nuo.
Pohjolan yössä kerran lempemme syttyi tuo.**

**Pohjolan yöhön kerran ystäväin lähti pois.
Luulin, vain hetken verran siellä hän viipyä vois.
Tunturin tuolle puolen tie minun ystäväin vei.
Tunturin tuolta puolen palannut konsaan ei.**

**Tunturitietä illoin yksinään kuljeksin.
Armastain muistan silloin, muistan ja uneksin.
Jospa hän saapuis kerran tunturipolkua näin,
kulkisi hetken verran kanssani vierellään.**